

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1165
07.05.2009

102 19.05.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului*, inițiată de domnul deputat Mircea Giurgiu – PD-L (Bp. 102/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 71 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul exceptării terenului atribuit Arhiepiscopiei Ortodoxe Cluj, amplasat în strada Slănic din municipiul Cluj-Napoca, de la prevederile conform cărora „*schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă*”.

II. Observații și propuneri

1. Textul propus prin această inițiativă legislativă, constituind în sine o derogare de la reglementarea cadru în materie, prevăzută de art. 71 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005*, creează un regim privilegiat pentru un anumit titular de drepturi și obligații, intrând astfel în contradicție cu însuși scopul actului normativ pe care îl modifică, scop menționat în mod expres în preambulul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2007*, conform căruia se urmărește „*îmbunătățirea factorilor de mediu și a calității vieții prin creșterea suprafețelor de spații verzi din localități, a protejării și gestionării durabile a acestora, precum și a creșterii standardelor de viață ale locuitorilor*”.

Protecția și gestionarea durabilă a spațiilor verzi din localitățile puternic urbanizate ale României sunt obiective de interes public, așa cum este prevăzut în *Legea privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din zonele urbane nr. 24/2007*. Totodată, conform art. 35 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, „*statul recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic*”.

Astfel, statul trebuie să ia măsurile necesare pentru a evita deteriorarea spațiilor verzi de pe teritoriul localităților din România și deteriorarea calității vieții locuitorilor acestora, măsuri care conduc la menținerea și/sau creșterea acestor suprafețe. Dincolo de obligațiile de ordin legislativ care îi sunt impuse prin chiar textul constituțional mai sus menționat, statul trebuie, de asemenea, să participe activ la cooperarea internațională în acest domeniu.

Soluția legislativă propusă vine în contradicție cu toate aceste deziderate de ordin social, putând constitui un precedent pentru alte situații similare, ce s-ar constitui ulterior în derogări de la reglementarea cadru prevăzută de art. 71 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005*. S-ar putea ajunge astfel la o încălcare a dreptului fundamental la un mediu sănătos reglementat la art. 35 din *Constituția României*, drept ai cărui titulari nu sunt doar cetățenii români, ci orice subiecte individuale de drept.

Având în vedere cele expuse anterior, în situația de față considerăm a fi oportună soluția identificării unei alte suprafețe de teren pe care să poată fi demarat proiectul despre care se face vorbire în *Expunerea de motive*, teren care să nu fie prevăzut în planurile urbanistice ca spațiu verde amenajat.

2. Din punct de vedere redacțional, propunerea legislativă nu respectă prevederile *Legii privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, precizăm faptul că era necesară includerea formulei de atestare în cuprinsul propunerii legislative deoarece, conform art. 38 din *Legea nr. 24/2000*, formula de atestare a autenticității unui act normativ constituie parte constitutivă a acestuia.

De asemenea, conform art. 57 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000* „*pentru exprimarea normativă a intenției de modificare a unui act normativ se nominalizează expres textul vizat, cu toate elementele de identificare necesare ...*”.

Având în vedere art. 60 din *Legea nr. 24/2000*, care prevede că „*dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază*”, propunerea legislativă trebuia să vizeze dispozițiile art. 71 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005*.

Mai mult decât atât, ținând cont de faptul că soluția legislativă propusă cuprinde o normă diferită în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri, ar fi trebuit să se țină cont de prevederile art. 61 din *Legea nr. 24/2000* conform căruia „*pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula „prin derogare de la ...”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă. Derogarea se poate*

face numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului